

تئودور آدورنو

سیاست‌دانی و ادبیات

لیزه مالکویی

ترجمه: علی‌اصغر زین‌الدین

۰۷۹۱ تا ۱۳۸۱ بازنشر

سویه‌ها

مطالعه‌ای در فلسفه هگل

تئودور آدورنو

ترجمه محمد‌مهدى اردبیلی، حسام سلامت

یگانه خوبی

فهرست

۷	مقدمه مترجمان
۱۵	سویه‌ها: مطالعه‌ای در فلسفه هگل
۷۳	ارجاعات آدورنو
۷۵	یادداشت‌های مترجمان
۱۱۳	منابع مترجمان
۱۱۵	واژه‌نامه سازبانه آلمانی- انگلیسی- فارسی
۱۱۹	نمایه

ثالث گستره‌تر از آن بود که شان همه را در یک مخترانی
همون دو جمله‌گاه سود من گویند: جیری چو مضمون اصلی
یا مخترانی مطرح نکرد دکتر عسالت و موضوعات در چنان
درستگذاری را دریافت از آنجا که مباحث سخنرانی
و تکنیک‌های رادیویی عمیقا به هم ارتباط داشتند و یک کل واحد
(Adorno, 1994, xxvii). آدورنو مضامین این دوران به علاوه
در ثالث تکنیک‌های رادیویی معمانی فلسفه هگل را گرفت.

مقدمهٔ مترجمان

نجات هگل — و تنها نجات، و نه احیا، است که در خود اوست — بدین معناست که با فلسفه او آن جایی که از همه در دنیا کتر است طرف شویم و حقیقت آن را آن جایی که ناقصیت‌ش آشکار است بیرون بکشیم.

آدورنو، «محتوای تجربی فلسفه هگل»

تئودور آدورنو در ۱۴ نوامبر ۱۹۵۶، به مناسبت صد و بیست و پنجمین سالمندگی هگل، در دانشگاه آزاد برلین سخنرانی‌ای ایراد کرد که بنا بود به ابعاد و سویه‌های فکری هگل اختصاص داشته باشد. اما موضوعات و مسائلی که آدورنو مد نظر داشت گسترش‌تر از آن بود که بتوان همه را در یک سخنرانی پیش کشید. از همین رو، چنان‌که خود می‌گوید، چیزی جز مضمون اصلی بحث را در آن سخنرانی مطرح نکرد. دیگر مسائل و موضوعات، در همان ایام، در قالب درس‌گفتاری رادیویی ایراد شد. از آن‌جا که مباحث سخنرانی دانشگاهی و درس‌گفتار رادیویی عمیقاً به هم ارتباط داشتند و «یک کل واحد فهمیده می‌شدند» (Adorno, 1994, xxxii)، آدورنو مضامین این دو را، به علاوه «اضافاتی مهم»، در قالب تکنگاری‌ای با عنوان «سویه‌های فلسفه هگل»^۱ گرد

1. Aspekte der Hegelschen Philosophie/Aspects of Hegel's Philosophy

و بعضًا مفاهیم به نظر می‌بهم و تا حدی نارسا می‌رسید خود را ناگزیر دیدیم به نسخه آلمانی اثر رجوع کنیم. به این منظور از دوستمان یگانه خوبی خواستیم بخش‌هایی از ترجمه‌ما را با متن اصلی تطبیق دهد. تطبیق دادن یکی دو پاراگراف همان و پی‌بردن به اختلافاتِ بعضًا اساسی نسخه آلمانی و ترجمه انگلیسی همان. کار تا جایی بالا گرفت که تردید کردیم اساساً بشود به نسخه انگلیسی کتاب اعتماد کرد. برای همین بهتر دیدیم که کل ترجمه‌مان با متن اصلی تطبیق داده شود و همین هم شد. یگانه خوبی همه ترجمه را خط به خط خواند و خطاهای راهیافته در ترجمه فارسی را، تا جایی که به خطاهای مترجم انگلیسی مربوط می‌شد، تصحیح و در تهایت کل متن را بازبینی کرد.^۱ از این حیث سهم او در نسخه نهایی کار بیش از ویراستاری بوده است و در واقع باید او را یکی از مترجمان کتاب دانست. در آخر با توجه به همین اصلاحات و لحاظ کردن دیگر زیره کاری‌ها، کل ترجمه مجددًا بازنویسی شد و نسخه حاضر به سرانجام رسید. با این اوصاف هر سه مترجم هر آنچه برای تدقیق ترجمه فارسی از دستشان ساخته بود انجام داده‌اند تا مطمئن شوند که اگر تاجی بر سر ترجمه آثار فلسفی در ایران نمی‌زند لااقل بوته خار هم بر سرش نگذاشته باشند.

ترجمه جستار آدورنو در ابتدا ادامه پژوهه هگل پژوهی‌مان بود، اما خیلی زود چهره عوض کرد و به کسوت کندوکاو در آرای خود آدورنو و حوالش انتقادی او از هگل درآمد. اگر در ابتدا هدفمان این بود که هگل را رهگذر آدورنو بخوانیم، در ادامه کار خود را ناگزیر یافتیم که آدورنو را به میانجی هگل بفهمیم. به تعبیر روشن‌تر، در اینجا مسئله بیشتر بر سر

^۱ اینگلیسی ترجمه اولیه ما این کتاب بوده است:

T. W. Adorno (1994). *Hegel: Three Studies*, Translated by Sherry Weber Nicholsen. MIT Press.

و نسخه آلمانی اثر:

T. W. Adorno (1990). *Gesammelte Schriften Band 5*. Suhrkamp Verlag.

هم آورد. کتاب حاضر در واقع ترجمة همین تکنگاری است که خود، یک بار، ذیل همین عنوان مستقل در سال ۱۹۵۷ از سوی انتشارات زورکامپ منتشر شد. آدورنو چند سال بعد، «سویه‌های فلسفه هگل» را در کنار دو جستار دیگر، که مستقیماً به هگل مربوط می‌شد، یکی «محتوای تجربی فلسفه هگل»^۲ (۱۹۵۸) که نسخه بسطیافته سخنرانی‌اش در انجمان آلمانی هگل بود، و دیگری، «اسکوتینوس»، یا چگونه هگل بخوانیم» (۱۹۶۲-۱۹۶۳)، در کسوت کتابی مستقل، سه مطالعه در باب هگل،^۳ در سال ۱۹۶۳ منتشر کرد.

ترجمه فارسی «سویه‌های فلسفه هگل» نخست از روی نسخه انگلیسی موجود انجام گرفت. ما در ابتدا بنای کار را بر اعتماد به نسخه انگلیسی گذاشتیم، چرا که هم مترجم آن، شری وبر نیکولسِن،^۴ را به واسطه کارها و ترجمه‌های پیشینش از آدورنو و دیگر متفکران فلسفه متأخر آلمان کم و بیش می‌شناختیم، و هم انتشار کتاب در مجتمعه معتبر، شناخته شده و پُر ارجاع تفکر اجتماعی آلمانی،^۵ به سرپرستی توماس مک‌کارتی، که از اوایل دهه ۱۹۹۰ تا امروز تنوع گسترده‌ای از بنیادی‌ترین آثار معاصر فلسفه و علوم اجتماعی جهان آلمانی‌زبان را به انگلیسی برگردانده است، اعتماد ما را پیش‌اپیش جلب کرده بود که با ترجمه‌های بی‌حاشیه سروکار داریم. به این اعتبار، تنها برای اطمینان از درستی ترجمه خودمان که در برخی جملات

1. Erfahrungsgehalt/The Experiential Content of Hegel's Philosophy

^۲ به معنی تیره، تاریک و مبهم؛ لقبی است که سیسرو به هراکلیتوس، فیلسوف پیشاور اطی، به سبب مبهم‌نویسی و معماوایگی سبک وی، نسبت داده بود. آدورنو در این جستار که مشخصاً به چگونگی مواجهه با شیوه نوشتاری هگل و دشواری‌های نازدودنی آن مربوط می‌شود کوشیده است، به تلویح، نثر هگلی را به میراث هراکلیتی گره بزند. علاوه بر این، فلسفه هگل در بسیاری مضماین هم‌خواهی اشکاری با تفکر هراکلیتوس دارد، از لوگوس محوری جهانشمول و هستی‌شناسی مبنی بر سیلان و شدن گرفته تا هماهنگی اضداد و وحدت-در-عنین-تفاوت و تفاوت-در-عنین-وحدت. خود هگل نیز در درس‌گفتارهای تاریخ فلسفه اذعان کرده است که «هیچ جمله‌ای از هراکلیتوس نیست که در منطق خود از آن بهره نگرفته باشم» (Hegel, 1995, 278). غیر از این‌ها، آدورنو در این جستار، «ایهام» هراکلیتی-هگلی را با «وضوح» دکارتی در تقابل می‌گذارد. از این حیث، حضور ضمیمی هراکلیتوس در عنوان این جستار بی‌مناسبی نیست.

³ 3. Hegel: *Three Studies*

⁵ 5. German Social Thought

4. Sherry Weber Nicholsen